

4. ORGANIZACJA DZIECIOM WARUNKÓW DO NAUKI W DOMU.

W związku z aktualną sytuacją konieczna jest ścisła współpraca nauczycieli, rodziców i uczniów tak by była możliwa realizacja podstawy programowej kształcenia ogólnego w jak najszerszym zakresie.

Rodzice odgrywają w tym momencie kluczową rolę w sprawnej organizacji pomocy dzieciom, we właściwym zaplanowaniu i zorganizowaniu wszelkiej aktywności, w tym nauki dziecka w domu. Bez wsparcia rodziców uczeń nie poradzi sobie i szybko się zniechęci.

Rodzice powinni zwrócić uwagę na racjonalny podział czasu, którego największą część należy przeznaczyć na odrabianie lekcji i naukę, następnie na zajęcia gospodarcze i wreszcie na inne zajęcia dowolne, związane z zainteresowaniami dziecka, wypoczynek.

1. Dobrze jest ustalić stałe godziny pracy, dostosowane do indywidualnych możliwości dziecka z uwzględnieniem warunków domowych.
2. Przygotować miejsca pracy, czyli zrobienie porządku na biurku i ułożenie pod ręką wszystkich rzeczy potrzebnych do odrabiania.
3. Ustalić plan odrabiania lekcji z uwzględnieniem przerw i konsekwentnie go przestrzegać. Warto prowadzić kalendarze, zegary aktywności, listy rzeczy do zrobienia i monitorować realizację zadań na dany dzień. Można skorzystać z aplikacji takich jak Evernote, Pomodoro.
4. Przed rozpoczęciem odrabiania każdego przedmiotu, należy określić zakres materiału do opanowania.
5. Najlepiej jest odrabiać lekcje systematycznie, na bieżąco.
6. Pomoc rodzica powinna być dostosowana do potrzeb dziecka.
7. Mądrze motywować (drobna nagroda, pochwała – konkretna, opisowa – mów co widzisz, co czujesz).
8. Interesować się postępami dziecka
9. Wspierać, ale nie wyręczać. Pomagać gdy dziecko ma trudności w nauce.
10. Doceniać osiągnięcia dziecka.
11. Dziecko, które ma trudności z zabraniem się do pracy powinno zaczynać od przedmiotu, który lubi lub zadania łatwego po to, aby nie zniechęciło się od razu do lekcji.
12. Udostępnić możliwe pomoce multimedialne, korzystać z polecanych internetowych stron edukacyjnych.
13. Ograniczyć do minimum czynniki rozpraszaające uwagę.
14. Dziecko nie powinno odrabiać lekcji tuż po obfitym posiłku, obiedzie, kolacji oraz późnym wieczorem, po godzinie 19-20.

2. Motywowanie i wspieranie dzieci do systematycznego uczenia się poza szkołą.

Najbardziej skuteczną formą mobilizowania dzieci do nauki jest ścisła, dojrzała i rzetelna współpraca rodziców i nauczycieli, uwzględniająca możliwości dziecka i troskę o jego rozwój.

Konieczne jest stałe monitorowanie przez rodziców organizacji zdalnego nauczania i stały kontakt z nauczycielami w tym zakresie za pomocą dostępnych technologii informatycznej, wykorzystując media elektroniczne.

Motywacja to stan, w którym chce nam się osiągać swój cel, chce nam się dążyć do realizacji zamierzeń, planów, marzeń, czyli chce nam się działać.

Czynnikami wpływającymi na rozwój motywacji uczniów dotyczącymi rodziny to m.in.: dobra atmosfera domowa, satysfakcja – zadowolenie rodziców; pochwały, poczucie bezpieczeństwa, warunki do nauki, dobre relacje między rodzicami i dziećmi, status społeczny rodziców, duma rodziców ze swego dziecka, wysokie wymagania rodziców, autorytet, rozbudzanie zainteresowań; wspieranie dziecka, tolerancja, akceptacja dziecka, stymulowanie rozwoju dziecka, system wartości uznawany przez rodziców.

Aby rozwijać motywację wewnętrzną dziecka powinniśmy wspierać jego rozwój w trzech głównych obszarach potrzeb psychicznych:

1. Wzmacniamy poczucie autonomii ucznia:

- Najważniejsze: próbuj zrozumieć oraz docenić perspektywę widzenia dziecka i sposób jego rozumowania. Zachęcaj dziecko do samodzielnego myślenia, poszukiwania, analizowania i wyciągania wniosków.
- Gdy tylko możesz zapraszaj do wspólnego dialogu. Zamiast przedstawiać suche informacje, staraj się angażować swoje dziecko "Co myślisz o tym, co właśnie przeczytałeś?, Jak to do ciebie pasuje? Co możesz z tego dla siebie wziąć? Gdzie ta wiedza może ci się przydać?"
- Pokazuj dziecku, że wiedza jest użyteczna. Pokaż mu, gdzie i jak można ją wykorzystać.
- Jak najrzadziej używaj języka kontroli, czyli: musisz, powinieneś, nie wolno.
- Gdy stosujesz nakazy/zakaz/limity zawsze staraj się, żeby były one poprzedzone racjonalnym wyjaśnieniem przyczyn ich nałożenia oraz wyraż swoje zrozumienie, że dziecko może nie mieć ochoty ich wykonać. uczyć tolerancji, nie wyśmiewania się,
- uczyć radości życia i cieszenia się z najdrobniejszych rzeczy.,
- nagradzać wysiłek dziecka, chwalić za konkretne osiągnięcia: mów co widzisz, co czujesz.

2. Wzmacnianie poczucia kompetencji:

- Pomóż dziecku wyznaczać własne optymalne cele i wspieraj go w ich realizacji. Dzięki temu dziecko będzie mogło odnieść sukcesy, który motywują do dalszych działań!
- Wspieraj i rozbudzaj jego ciekawość.
- Doceniaj pracę i zaangażowanie.
- Objaśniaj, wyjaśniaj, rozmawiaj o aktualnych wydarzeniach, pomagaj w wyznaczaniu celów do osiągnięcia,
- Zachęcaj do samodzielności w roli ucznia / autonomii /, pozwól dokonywać wyborów,
- Udzielaj dobrych, pozytywnych informacji zwrotnych o wykonanej pracy. Kładź większy nacisk na to, co dziecko wykonało dobrze, zamiast uwypuklać błędy.
- Naucz korzystać dziecko z gier dydaktycznych, komputerowych, programów telewizyjnych, radiowych.
- Zachęcaj do zadawania pytań
- Ucz samodzielnego myślenia przez nagradzanie własnego zdania.
- Ucz pozytywnego i logicznego myślenia.
- Stosuj pochwały, które wzmacniają motywację wewnętrzną (zamiast pochwał odnoszących się do osoby „jaki jesteś mądry” chwal włożony wysiłek, zaangażowanie, wykonaną pracę „widzę, że przyłożyłeś się do wykonania tego zadania”).

3. Wzmacnianie relacji i więzi:

- Pielęgnuj rodzinne relacje.
- Słuchaj własnego dziecka.
- Nie bądź oceniający - zamiast tego wspieraj.
- Niech dziecko czuje, że w domu jest bezpieczne, że może popełniać błędy, poszukiwać.
- Ucz się razem z dzieckiem za pośrednictwem mediów elektronicznych.
- Ufaj - okazując zaufanie, wspierasz poczucie odpowiedzialności za siebie samego.
- Bez względu na wszystko wierz w swoje dziecko. Zobacz, jak każdego dnia się rozwija, zmienia, uczy czegoś nowego. Jeśli będziesz wierzył, że twoje dziecko ma w sobie potencjał, to mniej lub bardziej świadomie pomożesz mu ten potencjał zrealizować. być wsparciem dla niego.
- Demonstrować własną motywację poprzez komunikowanie właściwych oczekiwań, jak i minimalizowania lęku uczniów związanych z wykonaniem zadania.